

Arbejde og maaske ogsaa Beskyttelse af anden Art, men naar jeg har talt om det tyske Mønster, mener jeg dermed det Barnepigesystem, som vi have hentet fra Tyskland, hvorefter man skal have en Politibetjent til Ledsager overalt, hvor man gaar. Med det tyske System mener jeg ogsaa alt dette Tilsyn og alle disse Funktionærer med deres Lønninger, der i Tyskland gør alting saa dyrt, saaledes Alderdomsunderstøttelsen. Noget lignende findes her, og det er det, jeg har advaret imod. Man skal i det hele taget her ikke gaa videre end strengt taget nødvendigt. Jeg vilde helst, at Arbejdet kunde forme sig saaledes, at det kunde blive ret fornøjeligt for Børnene. Og jeg vil straks slaa fast, at den Virksomhed, der falder for Børnene paa Landet, er saa langt fra at være skadelig for dem, at jeg snarere tror, at den maa betragtes som gavnlig, og der er derfor ingen Grund til at indskrænke Børns Arbejde paa dette Omraade. Naar vi lovgive, om Fabriktilsyn og om Arbejde i usunde Virksomheder, ønske vi ikke, at man i samme Aandedræt skal tænke paa det, der falder ind under Landbruget. I Regeringens Forslag staar der, at „uden for Landbrug, Skovbrug og Fiskeri kan det osv. fastsættes“. Man har nu føjet ogsaa disse Virksomheder ind, men det mene vi, at der slet ingen Grund er til, de høre ikke hjemme her. — Jeg skal ikke opholde mig videre ved Spørgsmaalet om Kvinderne, efter at den højtærede Minister har sagt, at det var nærmest en akademisk Diskussion. Jeg bryder mig meget lidt om denne saakaldte akademiske Socialisme eller, som man i Tyskland kalder den, Kathedersocialisme, der staar og taler længe op om Beskyttelse osv. Jeg holder meget mere paa det praktiske Lovgivningsarbejde fremfor paa Lov paa Papiret og det, at staa og tale vidt og bredt om almindelige Principper. Det er det, man i Tyskland har kaldet akademisk Socialisme, og det mener jeg ikke, vi have Brug for her hjemme. Man har sagt, at det ikke vilde gøre noget, Kommunalbestyrelserne vilde altid være fornuftige. Jeg har ikke den Tillid til Kommunalbestyrelserne, de kunne lige saa godt være ufornuftige som andre Mennesker. Det er, som om denne folkelige Institution skulde være Kæledægge, som om den aldrig kunde gøre andet end Ret, men det er langt fra Tilfældet, at Kommunalbestyrelserne altid gøre det rette, og vil man gaa saa vidt at sige, at det er dem, der skulde vaage over, at Børnene ikke forurettes, saa siger jeg,

at Forældrene ere nærmere dertil, og at vi ikke behøve nogen Lov derom. Nej, lad os hellere lade denne Tale om Kommunalbestyrelsernes Skønnen ret fare. Det er muligt, at de som andre Mennesker ville gøre deres bedste, men de kunne tage fejl og kunne paavirkes i en uheldig Retning. I alt Fald er dette, at man i en Kommune kan faa en Lov af en Art og i en anden en Lov af en anden Art, meget uheldigt. Det er derfor bedre at blive ved, som Regeringen foreslaar, den Slags Arbejde, hvor der kan være Tale om Fare og om usunde Opholdssteder for voksne, saa at Børn ogsaa kunne tage Skade deraf. Det er det, vi skal værge dem mod ved Loven og ikke andet. Naar den ærede Ordfører vilde være Profet og sige, at jeg taler paa ingens Vegne, saa tror jeg, at han skulde lade det være. Det er for tidligt at spaa, det er bedst at vente og se Kendsgerningen. Jeg har ikke undersøgt, hvor mange der vil følge mig her, og det tager jeg med temmelig Ro. Det er noget søgt, naar den ærede Ordfører vil søge paa Forhaand at vække Stemning imod mig og sige, at ingen vil følge mig, og naar han saa gør den Tilføjelse, „som da der var Tale om Skattelovene“, saa bliver det endnu værre, saa faar det politisk Betydning. Lad enhver stemme, som han har Lyst til. Vi ere jo enige om at beskytte Børnene, det andet kan være Smaaating, og den ærede Ordfører skulde derfor ikke tale i saa store Ord derom. Jeg vilde derfor ønske, at vi kunde holde Landbruget uden for denne Lov. Jeg vil raade til at stemme imod den paagældende Bestemmelse, men der er ingen Grund til at lave et særligt politisk Nummer ud deraf, og jeg synes derfor, at hvad det ærede Medlem udtalte i saa Henseende, „lige som hvad han forleden sagde om Skattelovene“ var temmelig søgt.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Jeg vil sige et Par Ord i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem, som satte sig nu, fremkom med. Han er gentagende optraadt som Ridder for den personlige Frihed og har sagt mange kønne Ord om, hvor rart det var at være fri for al Beskyttelse, og har talt om Barnepiger o. s. v. Men det ærede Medlem glemmer ganske, at det i det daglige Liv ikke er saaledes, at Arbejderstanden vælger de Forhold, hvorunder den vil arbejde, hverken som Klasse eller for Individernes Vedkommende, hverken voksne Mænd eller Kvinder og endnu mindre unge Mennesker